

Scénář videoreportáže o Bohuslavu Korejsovi

Bohuslav Korejs: Jmenuju se Bohuslav Korejs, narodil jsem se 25. prosince 1925 na Březových Horách. Březové Hory se tyčí nad městem Příbramí na jednom kopci a na protějším kopci je Svatá hora. Tatínek byl poštovním úředníkem tam dole v Příbrami a maminka byla jenom v domácnosti, ta zaměstnaná nebyla, protože já jsem se narodil jako 4. dítě, měl jsem tři sourozence, dva bratry a sestru.

Žák č. 1: V Praze vystudoval základní školu a gymnázium.

Bohuslav Korejs: Já jsem vlastně ještě chodil do gymnázia, když začala válka. Samozřejmě doma jsme poslouchali Londýn, i když jsme tam měli cedulku, že se to trestá trestem smrti.

Žák č. 2: Rozhlasovou stanicí Londýn poslouchal nejen Bohuslav, ale i lidé, kteří chtěli vědět pravdu o současné situaci v zemi. Ovšem Němci nechtěli, aby lidé byli informováni, a proto to bylo nelegální.

Bohuslav Korejs: Já nevím kdo, nebyl to ani doktor Beneš, ani ministr Masaryk, kdo to tam tenkrát prohlašoval, to nebylo jenom jednou: „Sabotujte řeč nepřítele.“

Žák č. 1: Ve škole úmyslně propadal z němčiny, byl to způsob jeho protestu.

Žák č. 3: Jejich škola byla zavřena nacisty.

Žák č. 2: Německými koncentračními tábory, káznicemi a věznicemi prošlo 450 000 československých občanů. Asi 335 000 lidí zemřelo a přes 277 000 to byli Židé.

Žák č. 1: Víra a hudba doprovázely Bohuslava od dětství.

Žák č. 3: Ve 14 letech poprvé vystoupil veřejně jako varhaník.

Bohuslav Korejs: To sžití s těmi, ať to bylo tedy ve sboru nebo kdekoli jinde, tak tam bylo vždycky výborné, protože mezi Čechami bylo vždycky dobře.

Žák č. 2: Válku mu pomáhala přežít hudba.

Bohuslav Korejs: Tím jsem to takhle zdolal všechno. Jídla a toho všeho prostě bylo málo. Přineslo mi to velikou sílu do života.

Žák č. 3: V roce 2015 mu byla udělena Cena kultury.

Žák č. 2: On i jeho rodina válku přežili, ale mnozí lidé neměli takové štěstí. Řekla bych, že Bohuslav na toto období nerad vzpomíná, protože i bylo vidět, že je to pro něj těžké téma.

Bohuslav Korejs: Byla válka, my jsme se, kdykoliv jsem odcházel z domova, loučili obejmutím a políbením, protože jsme nikdy nevěděli, jestli se ještě potkáme.